

Guds fred! Det er på tide med en nyhetsoppdatering fra Estland. Vi har gjort det sånn at Tiina skriver først fra menigheten i Mustamäe, og dernest Magne fra menigheten i Saku. Om andre prosjekter i Estland har vi dessverre ikke nyheter denne gangen – det er lettest å skrive om det arbeidet vi selv står i. Men først et bibelvers:

Herren er nådig, vi går ikke til grunne.

Hans barmhjertighet tar ikke slutt,

den er ny hver morgen.

Din trofasthet er stor.

Jeg sier: Herren er min del,

jeg setter mitt håp til ham.

(Klag 3:22-24)

Dette verset har jeg (Tiina) ofte tenkt på i løpet av de siste fem årene. Og hver gang Gud minner meg på det, taler det sterkt. Det er snart ti år siden vi startet å arbeide i Mustamäe. Menigheten har vokst fra ingenting til en ganske bærekraftig menighet. Selv om vi fortsatt trenger økonomisk støtte, går arbeidet i seg selv bra, og steg for steg framover. Vi har ansvarsfulle og flinke medarbeidere, og det er mennesker i alle aldre som kommer til menigheten.

Det mest fantastiske er at den nye kirka står flott på tomte allerede, og venter bare på å bli gjort ferdig innvendig. Gud har vært veldig god med oss, og velsignet oss rikelig på alle måter. Vi håper at vi også videre kan være til velsignelse for både lokalsamfunnet og for mange flere.

Gode nyheter fra i år

1. Barnearbeidet i Mustamäe gir oss mye glede. Søndagskolen vår er nesten blitt til en bibelskole for barn med sang og musikk. Før jul startet vi med en halvtimes korøvelse før bibelundervisning, og barna har allerede opptrådt på to gudstjenester. Det er opp til 20 barn som går på søndagskole, og de har vært veldig flinke til å møte opp.

To av søndagskolebarna har vært gode misjonærer i familiene sine. En dag gikk de hjem og sa til sine foreldre at nå vil de bli døpt og at foreldrene derfor måtte bli konfirmanter. Nå går to voksne, en far til en 12-åring og en mor til en 7-åring, på konfirmasjonskurs, og forhåpentligvis blir de døpt sammen med barna i pinsen.

2. I februar startet vi endelig opp arbeid blant tenåringer (igjen). Vi har hatt jenteklubb et par ganger og et par ungdomskvelder sammen med gjester fra Norge.

3. I januar startet vi noe som på estisk heter *järeelleer*. Den beste oversettelsen til norsk er kanskje „post-konfirmasjonskurs“ eller noe slikt. Vi har egentlig tenkt på lenge at vi burde ha noe slikt for voksne mennesker som har gått på konfirmasjonskurs for mange år siden. Gruppen samles én mandag i måneden. Først er det forelesning i ca. 45 min, og så kan alle stille spørsmål.

4. «Lunsj med bibel og bønn» har blitt et veldig flott fellesskap hver tirsdag. Det er meget forskjellige mennesker som samles rundt bordet, og ofte er det en skikkelig utfordring å ha en bibeltime for dem, fordi deres bibelkunnskap og spørsmål er veldig forskjellige. Likevel har det fungert bra, og jeg ser at de som har vært med, har vokst i tro. I begynnelsen var det jeg eller diakoniarbeideren som hadde ansvar for en halvtimes bønnestund før bibeltimen, men nå deler vi denne oppgaven med alle deltakerne. Vi tar lodd hver gang for hvem som forbereder bønnestund neste gang vi møtes. Alle har

frihet til å forberede bønner akkurat sånn som de vil. Noen liker moderne lovsanger, noen Taizé-sanger, noen salmer. Noen har forberedt andakt, noen liker mer liturgisk bønn, andre mer fritt osv. Det har vært veldig mange forskjellige bønnestunder. De fleste deltakere hadde aldri gjort det før, men alle har klart det veldig bra, og jeg har oppdaget skjulte talenter hos noen gjennom det.

5. Til slutt litt om kirkebygging. Den nye kirka er 98 prosent ferdig utvendig! Det er helt fantastisk å se den stå på kirketomta, men innvendig har vi ikke begynt ennå. I januar hadde vi et stort håp å få en million euro gjennom staten, men det oppstod noen komplikasjoner, og nå vet vi ikke når vi kan få disse pengene - kanskje om tre måneder, kanskje om et halvt år. Derfor har kirkebyggingen stoppet opp for tida.

Det at byggingen har stanset litt, gjør ikke så mye, men problemet er at vi har gjeld på 150 000 euro som vi skylder byggefirmaet, og som egentlig skulle være betalt i januar. Byggefirmaet er blitt litt urolig, og vil at vi skal betale gjelden så fort som mulig, men akkurat nå har vi ingen penger til det. Vi satset på å betale det ned i januar av den summen som vi skulle få gjennom staten. Erkebiskopen vår tror at vi får den millionen seinest i november, men byggefirmaet krever at vi skal betale regningen før det. Dermed har vi et nokså stort problem. Vi har vurdert banklån, men banken vil ikke gi lån, siden den ikke vil ta pant i en kirke. Dermed er dette et stort bønneemne for tiden.

Andre bønneemner fra Mustamäe

Be gjerne for barna og deres familier. De fleste barna i barnearbeidet vårt har ikke kontakt med far, og mødrene er oftest ikke kristne. Be om at den Hellige Ånd skal røre foreldrene deres slik at de blir omvendt, og om at barna må få en sterk tro på Jesus og en god framtid.

Be for ungdomsarbeidet, spesielt for de jentene som vi har. Be om at de forblir i troen på Jesus, og at flere ungdommer kommer til tro og bli medlemmer i vår menighet gjennom disse.

Be for de menighetsmedlemmene som ikke er så aktive. Be om at de i sin travle hverdag likevel prioriterer søndagsgudstjenesten.

Be for cellegruppene våre.

Nytt fra menighetsplanteprosjektet i Saku

Det er litt rart for meg (Magne) å skulle skrive menighetsbrevet denne gangen, og ikke selv befinne meg i Saku/Estland. Grunnen til det, er at vår misjonærfamilie av grunner knyttet til trygderettigheter må oppholde oss og arbeide en periode i Norge. I slutten av februar fylte vi bilen med unger, klær, ski og leiker, og satte kursen mot Løvenstad i Akershus. Det at vi måtte reise ut kom ganske brått på både oss og menigheten, men heldigvis er det i dagens verden mulig å lede og ta del i arbeidet også på avstand. Dessuten tar jeg noen feriedager innimellom i Estland for å se til både hus og menighet. Det er en utfordrende situasjon. Samtidig har det vært fantastisk å se at enkelte i menigheten har vært villige til å ta større frivillig ansvar enn vanlig. Skal man se på det fra den ærekjære kanten, kan man jo bli trist over at menigheten klarer seg så bra uten at vi er til stede... ☺ Men vi ønsker se det positivt, og gleder oss over at medarbeiderne i menigheten har evne og vilje til å løse situasjonen – med Den Hellige Ånds hjelp!

Noen har lurt på hva vi gjør i Norge? Vi har fått ulike oppgaver i NMS, både oppgaver i organisasjonen, samt diverse arrangementer med Estlands-info eller deling av Guds ord. Dessuten tar både kona (Ave) og jeg ut foreldrepermisjon deler av tiden, og vi følger opp Saku menighet, medarbeidere og NMS-ettåringen (men mest på avstand).

Hvordan går det så med Saku menighet – hvordan er det store bildet?

I januar jobbet jeg med rapportene for 2017, og det var hyggelig å se at gudstjenestebesøket økte med

ti prosent sammenliknet med 2016, og at vi nå er oppe i 106 medlemmer i menigheten. I tillegg er det en god del som er med i vårt fellesskap, både store og små, som enten ennå ikke er døpt eller har valgt å forbli stående i sin gamle menighet (Estland har ikke soknebånd). Tall er imidlertid ikke alt, ektheten og dybden i det åndelige livet er enda viktigere. Også dette gleder jeg meg over – og savner.

Ungdomsarbeidet er i bra form, og er noe som særpreger Saku menighet sammenliknet med de aller fleste andre lutherske menigheter i Estland. Det musikalske arbeidet (Saku Gospel og babysang) går også godt. Den største utfordringen akkurat nå er søndagsskolearbeidet, som såvidt holder det gående, men som har hatt klart færre deltakere enn før. Det skyldes nok både et generasjonsskifte, og at vi har slått sammen til én gruppe. Kanskje må vi prøve igjen med to grupper til høsten, selv om det jo er mer krevende for søndagsskolelærer-teamet? Dette er et viktig bønneemne.

Før vi reiste til Norge, rakk vi blant annet å feire menighetens femårsdag den første helga i februar: Det gjorde vi tre dager til ende, med fødselselskap og „historiske bilder“ på fredagen, skirenn (Saku Skidag) på lørdagen med diverse premier sponset av lokalt næringsliv, og festgudstjeneste med erkebiskopen og andre gjester på søndagen. Fem år er bare begynnelsen, men det var en anledning til å se litt både bakover og framover, og ha noen større arrangementer som trakk til flere enn dem vi vanligvis ser. Vi hadde også et stort ungdomsarrangement, Thomas-festen, i kommunehuset i denne bursdagsmåneden vår. Det var en så god erfaring at vi fikk lyst til å fortsette med det en gang i semesteret.

Midt under pakkinga til norgesreisa, fikk jeg æren av å motta takkebrev fra Saku kommune for innsatsen i kommunen innen barne- og ungdomsarbeid: Dette var nok noe jeg fikk som en representant for Saku menighet, men uansett gleder vi oss over at kommunen har begynt å verdsette lokalmenigheten og samarbeidet vårt: Vi ønsker jo å være til velsignelse for Saku kommune, og etter hvert har de begynt å skjønne at vi er det! Morsomt å tenke tilbake på hvilken skepsis kommunen hadde til menigheten for noen få år siden, og hvor vi står nå.

Så om kirkebygginga i Saku: Også vi har fått tilsagn om vår del (nærmere bestemt 300 000 euro) av det store kompensasjonsfondet fra staten (kompensasjon for konfiskerte eiendommer og bygninger som ikke ble levert tilbake til den estisk-lutherske kirka etter kommunisttiden). Om og når pengene til kirkebygget kommer, er det en kjempevelsignelse som kan hjelpe oss å komme igang med selve bygginga. Men inntil videre går vi videre med de midler og kontakter vi har - og ber om en løsning. Jeg er glad for at flere andre er med og drar lasset i kirkebygg-komiteén. Selv har jeg hovedfokus på å bygge menighet. Men jeg ser også det store potensialet et slikt bygg vil ha for selve menighetsarbeidet; både rent praktisk med rommene; økt kontaktflate (kanskje barnepark på dagtid?), og som signalbygg om at her finnes det en kirke, her finnes det en menighet! Et slikt signalbygg er dessverre ikke det gamle bedehuset hvor vi nå holder til – for mange er det det gamle postkontoret.

De største utfordringene nå hos oss er søndagsskole og kirkebygg. Men det er mange gleder, og jeg vil trekke fram det kristne fotballarbeidet i Kurtna (som er organisert under menigheten, og finner sted i Saku kommunes grendeskole Kurtna). De hadde en litt stille sesong i fjor med få gutter, grunnet blant annet generasjonsskifte. Men i vinter, særlig etter at trener og ungdomsarbeider Ranno gikk ut med en oppfordring til forbønn for dette, har det strømmet nye gutter til. En av dem møter Ranno regelmessig for å diskutere tro og liv. Som noen har sagt angående Estland, med henvisning til Jesu liknelse i Luk 15: I Estland snakker vi ikke om det ene bortkomne lammet, men om de 99 bortkomne lammene! Men de 99 er enkeltindivider, og må som regel finnes én av gangen!

Det er få ting som er så trist som når noen som har gått gjennom konfirmasjonsskolen vår, blitt døpt og konfirmert, og ikke følger opp det løftet han eller hun gav på konfirmasjonsgudstjenesten om å leve „i menighetens midte“, som man sier i Estland.

Samtidig er det få ting som gleder mere enn å se tidligere konfirmanter som så godt de kan prøver å ta dette løftet alvorlig – ofte i en travel hverdag med småbarn. Akkurat idag gleder jeg meg over Kadri, som kommer til kirka når hun kan, og med stor iver er med og arrangerer det store Saku kirkemarked den 12. mai. Jeg gleder meg over Eleri, som ble konfirmert i 2015, og som er blitt en av menighetens sentrale ledere. Jeg gleder meg over Einar, som ble konfirmert samme år, og som nå har tatt initiativ til en grafikkgruppe – sammen med ungdomsarbeider Ranno.

Jeg gleder meg også over mange andre, som Kristiina, som på en utrolig måte kombinerer rollen som småbarnsmor og menighetsleder, og som har tatt ekstra ansvar i menigheten nå da det trengtes mest - som en del praksisen i sine teologiske studier. Jeg gleder meg over Mihkel og Vaike, som skriver kort til og stikker innom alle menighetsmedlemmer og –venner i Saku som fyller 65 år eller mer. Jeg gleder meg over Titta, som har tatt et hovedansvar for konfirmantkurs og bibelskole når jeg er borte. Jeg gleder meg over Ranno, som brenner for ungdomsarbeidet han leder. Og jeg gleder meg over at prosten Jüri har vært villig til å ta et ekstra tak på gudstjenestefronten i mitt fravær. Og så gleder jeg meg over at Saku barneleir er kåret til årets barne- og ungdomsarrangement i den estiske kirka for 2017!

Forbønnsønsker Saku:

- Takk og be for de overfor nevnte!
- Styret – Kristiina, Jürgen, Piia, Jüri og Magne.
- For søndagsskolen: Om vekst i antall lærere og elever, og godt fellesskap mellom barna.
- Menighetens sommerleirer: Ungdomsleir (15.-17. juni), fotballeir (1.-6. juli) og barneleir (3.-5. august).
- For konfirmantene Kaisa og Martti: Om at de må bli godt kjent med Gud og Hans veier.
- For oss (Ave, Magne og barna Joel, Paul og Maria): At vi kan få flytte tilbake til Estland så fort som mulig, og at vekslingen mellom land og bosted ikke skal bli til skade for barna.
- For kirkebygget: Om at noen større investorer skal oppleve seg kallet til å bidra i spleiselaget.

Takk

Helt til slutt vil vi begge si hjertelig takk til alle dere som ber for oss og til alle som støtter misjonsarbeid og kirkebygg i Estland økonomisk! Uten dere hadde det ikke vært mulig å plante menighet i Mustamäe og Saku!

Guds fred og velsignelse være med dere alltid!

På vegne av flere

Tiina Klement
Magne Mølster

Bilder:

Måltid med bibel og bønn, Mustamäe menighet.

Drama med søndagsskolebarna, Mustamäe menighet.

Søndagsskolen ("søndagsskolekoret") synger på gudstjeneste, Mustamäe menighet under ledelse av Laura Veisveer.

Påskedagsmorgen for hele familien i Saku kommunehus, samarbeid mellom Saku menighet og kommunen. Bildet er fra ett av de fire verkstedene.

Bilde fra den yngste klassen på Saku Skidag, som Saku menighet arrangerte i forbindelse med menighetens 5-årsdag.

Erkebiskop i EELK Urmas Viilma forretter nattverd på jubileumsgudstjenesten første helg i februar. Bedehuset var overfylt, med sju stående på kjøkkenet. Undertegnede assisterer erkebiskopen.

Jenter fra Mustamäe menighet på tur.